

PARAULES DE VIDA

Jornada Mundial dels Pobres

La Jornada Mundial dels Pobres és una sana i santa provocació per ajudar-nos a reflexionar sobre el nostre estil de vida i sobre tant pobres com hi ha al nostre món. Fa uns mesos semblava que sortíem ja de la pandèmia i començàvem a entreveure la llum que ens permetria tornar a reprendre el camí del benestar. Llavors aparegué la catàstrofe de la guerra a Ucraïna. Es repeteixen escenes de tràgica memòria, afegint-se a altres guerres sovint amagades però molt vives. Quants pobres genera la insensatesa de la guerra! En aquest context tant contradictori s'emmarca la VI Jornada Mundial dels Pobres amb la invitació a *tenir la mirada fixa en Jesús (He 3,1) el qual essent ric, es va fer pobre per nosaltres per enriquir-nos amb la seva pobresa (2Co 8,9).*

Pau, al cap de tres anys de la seva conversió va pujar a Jerusalem per conèixer Cefes (Ga 1,18); més endavant, *passats catorze anys, va tornar a pujar a Jerusalem perquè no volia córrer o haver corregut en va (Ga 2,2).* Llavors els dirigents de l'Església-mare de Jerusalem *només li van demanar que es recordessin dels seus pobres (Ga 2,10)* perquè la Comunitat de Jerusalem es trobava en greus dificultats per la fam que afectava tot el país. L'Apòstol es llençà a promoure amb ardor una col·lecta de solidaritat amb instruccions concretes com les que dona a la Comunitat de Corint: *pel que fa a la col·lecta a favor del poble sant que hi ha Jerusalem, cada primer dia de la setmana —el diu-*

menge— que cadascú posi a part el que hagi pogut estalviar (1Co 16,1). Així el testimoniatge més antic (any 55 dC) de la praxi eucarística ho és també de la praxi de caritat.

A la Comunitat de Corint, després de l'entusiasme inicial, el compromís de solidaritat començà a minvar i la iniciativa proposada per l'Apòstol perdia força. Llavors Pau torna a escriure'ls urgint-los: *Convé que dugueu a terme la col·lecta ja que l'any passat va ser els primers a proposar-la i a començar-la. Ara, doncs, hauríeu d'acabar-la (2Co 8,11).*

També entre nosaltres aquests darrers anys la solidaritat ha obert les portes per acollir milions de refugiats de les guerres a l'Orient Mitjà, a l'Àfrica Central i darrerament a Ucraïna. Moltes famílies han ofert la seva casa per donar espai a altres famílies, i moltes comunitats han rebut amb generositat tan-

tes dones i nens per oferir-los la deguda dignitat de persones.

La solidaritat és precisament això: compartir el poc o molt que tenim amb els qui no tenen res, perquè ningú pateixi. Com més creix el sentit de comunitat i de comunió com a estil de vida, més es desenvolupa la solidaritat. En alguns països les darreres dècades s'ha produït un important augment del benestar per a moltes famílies que han assolit un bon nivell de vida. Aquest patrimoni de seguretat i estabilitat pot ara ser compartit amb els qui s'han vist forçats a abandonar la pròpia llar i país per a sobreviure. Com a membres de la societat

civil, mantinguem viva la crida als valors de la llibertat, responsabilitat, germanor i solidaritat. Com a membres de l'Església, trobem sempre en la caritat, la fe i l'esperança, el fonament del nostre ésser i obrar. Amb el realisme que recorda l'Apòstol als cristians de Corint: *Al qui té bona voluntat, se li accepta allò que té; poc importa allò que no té. Ha d'haver igualtat (2Co 8,12s).*

Amb els pobres no hi val la retòrica: cal passar a l'acció i practicar la fe cristiana involucrant-se directament. El diner no pot convertir-se en un absolut, com si fos l'objectiu principal. *Ningú pot sentir-se exceptuat de la preocupació pels pobres i per la justícia social (EG 201).* No som en el món per a sobreviure uns quants, sinó perquè a tothom li sigui possible viure una vida digna i feliç.

José Luis Arín Roig
Vicari General

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Què esperem?

La rutina en escoltar els textos de la litúrgia, sobretot en la celebració de l'Eucaristia, ens porta a no parar atenció en el que està recitant el mossèn. Si bé és cert, que moltes vegades la manera com es llegeix el missal o el mateix llenguatge amb què està escrit, no ajuda massa a la perfecta comprensió del que s'està dient.

Per això cal fixar-se bé en curioses expressions que es reciten sense massa importància i que sense ado-

nar-nos ajuden a trobar el ple sentit al què estem fent en l'Eucaristia. Avui us presento una preuada perla amagada entre el text litúrgic del ritu de la comunió. Cada diumenge, en cada eucaristia, escoltem: «Mentre esperem l'acompliment de la nostra esperança.»

Aquí, si fóssim un d'aquells nens curiosos que volen aprendre a base de preguntar, aturariem cridant el mossèn sense deixar-lo acabar: «I quina és la nostra esperança?» És el mo-

ment on cadascú ha de respondre: «Què esperem? Quina és la meua esperança?». El llistat de respostes pot ser infinit, acostumem a esperar moltes coses, la majoria bones i lloables. Però la nostra esperança no és individual, l'esperança del cristià és col·lectiva. El què esperem ho esperem per tots. I com també cantem a missa: «la nostra esperança, ningú no ens la prendrà.»

Arriba el moment de deixar continuar el mossèn: l'acompliment de la

nostra esperança és «la manifestació de Jesucrist, el nostre Salvador». Quina esperança més curiosa que tenim els cristians, i què profunda. La podem traduir en una altra aclamació que repetim de rutina: «Veni, Senyor Jesús!».

Apa, esperem-ho! Realment esperem això?

Mn. Valentí Alonso i Roig
Rector a diverses parròquies del Penedès

PALABRAS DE VIDA

Jornada Mundial de los Pobres

La Jornada Mundial de los Pobres es una sana y santa provocación para ayudarnos a reflexionar sobre nuestro estilo de vida y sobre tantas pobrezas como hay en nuestro mundo. Hace unos meses parecía que salíamos ya de la pandemia y empezábamos a entrever la luz que nos permitiría volver a retomar el camino del bienestar. Entonces apareció la catástrofe de la guerra en Ucrania. Se repiten escenas de trágica memoria, añadiéndose a otras guerras a menudo escondidas pero muy vivas. ¡Cuántos pobres genera la insensatez de la guerra! En este contexto tan contradictorio se enmarca la VI Jornada Mundial de los Pobres con la invitación a tener la mirada fija en Jesús (He 3,1) el cual, siendo rico, se hizo pobre por vosotros para enriqueceros con su pobreza (2Cor 8,9).

Pablo, tres años después de su conversión subió a Jerusalén para conocer a Cefas (Gál 1,18); más adelante, transcurridos catorce años, volvió otra vez a Jerusalén, no fuera que caminara o hubiera caminado en vano (Gál 2,2). Entonces los dirigentes de la Iglesia-madre de Jerusalén solo nos pidieron que nos acordáramos de los pobres (Gál 2,10) porque la Comunidad de Jerusalén se encontraba en graves dificultades por el hambre que afectaba a todo el país. El Apóstol se lanzó a promover con ardor una colecta de solidaridad con instrucciones concretas como las que da a la Comunidad de Corinto: sobre la colecta a favor de los santos, *haced vosotros lo mismo que ordené a las iglesias de Galacia: que cada uno de vosotros aparte el primer día de la semana lo que haya podido ahorrar y lo guarde* (1Cor 16,1). Así el testimonio más antiguo (año 55 d.C.) de la praxis eucarística lo es también de la praxis de caridad.

En la Comunidad de Corinto, después del entusiasmo inicial, el compromiso de solidaridad empezó a menguar y la iniciativa propuesta por el Apóstol perdía fuerza. Entonces Pablo vuelve a escribirles urgiéndoles: *ya que vosotros comenzasteis no solo a hacer la colecta, sino también a tomar la iniciativa, os conviene que ahora la concluyáis* (2Cor 8,10).

También entre nosotros estos últimos años la solidaridad ha abierto las puertas para acoger a millones de refugiados de las guerras en el Oriente Medio, en el África Central y últimamente en Ucrania. Muchas familias han ofrecido su casa para dar espacio a otras familias, y muchas comunidades han recibido con generosidad a tantas mujeres y niños para ofrecerles la debida dignidad de personas.

La solidaridad es precisamente esto: compartir lo poco o mucho que tenemos con quienes no tienen nada, para que nadie sufra. Cuanto más crece el sentido de comunidad y de comunión como estilo de vida, más se desarrolla la solidaridad. En algunos países, en las últimas décadas se ha producido un importante aumento del bienestar para muchas familias que han logrado un buen nivel de vida. Este patrimonio de seguridad y estabilidad puede ahora ser compartido con quienes se han visto forzados a abandonar el propio hogar y país para sobrevivir. Como miembros de la sociedad civil, mantengamos vivo el llamamiento a los valores de la libertad, responsabilidad, hermandad y solidaridad. Como miembros de la Iglesia, encontramos siempre en la caridad, la fe y la esperanza, el fundamento de nuestro ser y obrar. Con el realismo que recuerda el Apóstol a los cristianos de Corinto: *Porque, si hay buena voluntad, se le agradece lo que uno tiene, no lo que no tiene. Pues no se trata de aliviar a otros, pasando vosotros estrecheces; se trata de igualar* (2Cor 8,12s).

Con los pobres no vale la retórica: hay que pasar a la acción y practicar la fe cristiana involucrándose directamente. El dinero no puede convertirse en un absoluto, como si fuera el objetivo principal. *Nadie puede sentirse exceptuado de la preocupación por los pobres y por la justicia social* (EG 201). No somos en el mundo para sobrevivir unos cuántos, sino porque a todo el mundo le sea posible vivir una vida digna y feliz.

José Luis Arín Roig
Vicario General

Eucaristia a la Parròquia Mare de Déu dels Dolors de Tortosa amb motiu de la celebració del Dia Mundial de l'Alzheimer

Com tots els anys, el Dia Mundial de l'Alzheimer se celebra una Missa a la Parròquia dels Dolors de Tortosa en record dels socis i amics que durant aquest any han estat cridats a la Casa del Pare. El mes d'agost també ens va deixar l'estimada Anna Algueró Caballé, presidenta i fundadora d'AFATE. El 20 de setembre ens vam aplegar socis de l'Associació Familiars d'Alzheimer, cuidadors de malalts i amics per participar de la celebració de l'Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe, Mons. Enrique Benavent Vidal, i concelebrada pel rector de la parròquia Rev. José Luis Arín Roig i pel Rev. Pepe Insa Pallarés. Van assistir a la celebració la Sra. Meritxell

Roigé Pedrola, alcaldessa de la ciutat, acompanyada d'alguns regidors i membres d'AFATE.

El Sr. Josep Gasulla Algueró, fill de la presidenta i president en funcions d'AFATE, va fer la monició d'entrada. Ens hem reunit per celebrar aquesta Eucaristia en commemoració del Dia Mundial de l'Alzheimer. Des de la fe volem pregar per tots els malalts i les seues famílies i pels difunts d'AFATE, especialment avui per Anna Algueró Caballé, AFATE li vol retre homenatge i la millor manera és amb la celebració d'aquesta Missa que és acció de gràcies. Gràcies perquè vam tenir la sort de tastar el seu entusiasme i predisposició per treballar per les persones més vulnerables de la nostra societat.

El Sr. Bisbe inicià l'homilia saludant els qui participàvem de l'Eucaristia i ens digué que la Paraula de Déu que acabàvem de proclamar ens diu: «La mare de Jesús i els seus familiars arribaren on ell era, però hi havia tanta gent que no se li podien acostar». Les famílies lligades pels vincles de sang tenim tendència a fer vincles tancats, i amb els altres de vegades ens relacionem amb els que som com jo, els que pensen igual... però Jesús no actua així. La humanitat formem una sola família i això crea uns vincles d'amor, de germanor i de caritat. Avui en esta Eucaristia recordem els qui han patit la malaltia de l'Alzheimer i els qui encara la pateixen i desperta en nosaltres uns sentiments de germanor que ens uneix tant en els moments de dificultat com en els d'alegria.

Maria Joana Querol Beltrán

Confirmacions a Vilalba dels Arcs

Dissabte 24, la Parròquia de Vilalba dels Arcs va estar de festa per les confirmacions d'uns joves de la nostra parròquia. El bisbe en la seva homilia destacà el testimoni de fe dels joves en la vida diària. Testimoni difícil en els temps que vivim.

Mn. David Arasa

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «La riquesa veritable no consisteix a multiplicar quant es posseeix, sinó a compartir-ho equitativament amb qui tenim al nostre voltant» (27 de maig).

@Pontifex_es: «Preguem junts avui per les nostres comunitats religioses perquè, de manera profètica, es posin al servei de la cura de la nostra casa comuna i dels últims» (28 de maig).

@Pontifex_es: «Escollar és el primer i indispensable ingredient del diàleg i de la bona comunicació. No es comunica si abans no s'ha escoltat, i no es fa bon periodisme sense la capacitat d'escoltar» (29 de maig).

@Pontifex_es: «La diversitat de religió no justifica la indiferència o l'enemistat. És més, a partir de la fe religiosa, un pot convertir-se en artesà de la pau i no romandre com a espectador inert del mal de la guerra i de l'odi» (30 de maig).

El Reliquiari de la santa Cinta visita l'església del Poble Nou del Delta

El diumenge 25 de setembre, l'església del Poble Nou del Delta, municipi d'Amposta, rebia la visita del Reliquiari de la santa Cinta. Un díptic, «La santa Cinta ens visita», distribuït a totes les famílies d'aquest nucli de població invitava a l'acte de venerar la santa Cinta. Aquesta església està dedicada a la Mare de Déu de la Cinta i és l'única en la diòcesi baix aquesta advocació. Feia un any i mig que s'havia restaurat el temple per poder celebrar el culte religiós; des d'aleshores s'hi ha celebrat l'Eucaristia diumenges i festius a les 10 h.

Amb l'himne de la Mare de Déu de la Cinta, el Reliquiari de la santa Cinta entrava processionalment a l'església. Una salutació del rector de la parròquia precedia la celebració de l'Eucaristia en la que hi eren presents la Corporació municipal d'Amposta amb el seu alcalde i l'alcaldesa de Tortosa.

El Reliquiari convidava a contemplar el mosaic de la Mare de Déu de la Cinta que presideix el presbiteri; la figura de la Mare de Déu oferint-nos la santa Cinta com a signe de protecció de les nostres famílies i dels camps d'arrossars del Delta. La veneració de la santa Cinta, a més d'afloar sentiments d'amor filial, esdevenia tot un signe d'agraïment a Maria que, com a Mare, ens acompanya espiritualment pel camí de la vida.

Mn. Ramon Font

AGENDA

- ▀ **Dissabte 19**, L'Ametlla de Mar, a les 19 h, confirmacions.
- ▀ **Diumenge 20**, Alcalà De Xivert, a les 11.30 h, confirmacions.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

14. ■ Dilluns (litúrgia de les hores: 1a setmana) [Ap 1,1-4;2,1-5 / SI 1 / Lc 18,35-43]. Sant Serapi, primer mr. mercedari; sant Josep Pignatelli, prev. jesuïta; santa Veneranda, vg.

15. ■ Dimarts [Ap 3,1-6.14-22 / SI 14 / Lc 19,1-10]. Sant Albert el Gran (†1280), bisbe de Ratisbona i dr. de l'Església (dominicà), patró dels naturalistes; sant Eugeni, bisbe de Toledo; sant Leopold (s. XII), noble, patró d'Àustria.

16. ■ Dimecres [Ap 4,1-11 / SI 150 / Lc 19,11-28]. Santa Margarida d'Es-

còcia (†1093), reina, nascuda a Hongria; santa Gertrudis (1256-1303), vg. cistercenca a Helfta.

17. □ Dijous [Ap 5,1-10 / SI 149 / Lc 19,41-44]. Santa Isabel d'Hongria (1207-1231), princesa viuda, serventa dels malalts; sant Gregori Taumaturg, bisbe de Neocesarea (s. III).

18. ■ Divendres [Ap 10,8-11 / SI 118 / Lc 19,45-48]. Dedicació de les basíliques de sant Pere i sant Pau, apòstols, a Roma; sant Romà, mr.; sant Aureli, mr.; santa Rosa Filipina, primera missionera del Sagrat Cor.

19. ■ Dissabte [Ap 11,4-12 / SI 143 / Lc 20,27-40]. Sant Crispí, bisbe d'Écija; sant Faust o Fost, diaca i mr.; sant Abdiel, profeta (s. V aC); santa Matilde, vg. monja cistercenca.

20. □ Diumenge vinent, Nostre Senyor Jesucrist, Rei de tot el Món (litúrgia de les hores: 2a setmana) [2S 5,1-3 / SI 121 / Col 1,12-20 / Lc 23,35-43]. Beates Isabel Ferrer i Sabrià i companyes, vgs. i mrs. Sants Octavi i Adventor, soldats mrs.; sant Benigne, bisbe i mr. (s. II); santa Silva, vg. i mr.

Diuenge XXXIII de durant l'any (C)

COMENTARI

«Sofrint amb constància us guanyareu la vostra vida»

L'evangeli d'avui, ni que sembli que es refereixi a la fi del món, en realitat parla només de la fi de Jerusalem. A partir de l'anunci d'aquesta fi, Jesús adverteix de les persecucions contra els cristians: *Se us enduran detinguts, us perseguiran, us conduiran a les sinagogues i a les presons, us presentaran als tribunals dels reis o als governadors acusats de portar el meu nom.* Això evidentment no és privatiu de cap moment de la història. Podem dir que l'Església des que existeix ha estat perseguida. Però el Senyor no abandona mai els perseguits fins al punt que no cal preocupar-se de la defensa: *Jo mateix un donaré una eloqüència i una saviesa, i cap dels vostres acusadors no serà capaç de resistir-la o de contradir-la.* I tampoc no hem de perdre la confiança en el Senyor: *No es perdrà ni un sol dels vostres cabells. Sofrint amb constància us guanyareu per sempre la vostra vida.* Però fins i tot la persecució té un aspecte positiu, ens permet manifestar la nostra fe: *Serà una ocasió de donar testimoni.* És impressionant llegir els relats de martiri d'ara i d'abans, com tots els màrtirs proclamen amb gran valentia la seva fe i fins i tot la seva alegria en aquells moments. És un dels grans testimonis de fe. Podríem dir que es fa visible la presència de Déu en els perseguits. Les paraules de Jesús ens fan mirar les persecucions des d'un altra òptica. Malaquies sí que ens parla de la fi del món però amb un missatge clar: *Els orgullosos i els injustos seran igual que rostoll, i aquell dia quan arribi els incendiarà. Però per a vosaltres que venereu el meu nom, sortirà el sol de la felicitat.* La fi del món no ens ha d'inspirar cap por. I sant Pau dona una màxima molt clara a tots aquells que amb l'excusa de la propera fi del món, no fan res: *Qui no vulgui treballar, que no mengi....* Per això la paraula de l'apòstol és clara: *que treballin en pau per guanyar-se el pa que mengen.* Ni la persecució ni les dificultats de cada dia no poden fer minvar la nostra confiança total en el Senyor ni el nostre treball.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura de la profecia de Malaquies (MI 3,19-20a)

Vindrà aquell dia abrusador com una forn. Tots els orgullosos i els injustos seran igual que rostoll, i aquell dia, quan arribi, els incendiarà, no en deixarà ni l'arrel ni la tija, diu el Senyor de l'univers. Però per a vosaltres, que venereu el meu nom, sortirà el sol de la felicitat, i els seus raigs seran saludables.

▶ Salm responsorial (97)

R. *Ve el Senyor a judicar amb raó tots els pobles.*

▶ Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (2Te 3,7-12)

Germans, ja sabeu què heu de fer si voleu imitar-nos. Entre vosaltres no vivíem mai desvagats, i a ningú no demanàvem de franc el pa que menjàvem, sinó que ens escarrassàvem treballant nit i dia per no afeixugar ningú dels vostres. No és que no tinguem dret a la nostra manutenció, però volíem donar-vos un exemple amb la nostra vida, perquè vosaltres l'imitéssiu. Recordeu que quan érem entre vosaltres us repetíem aquesta regla: «Qui no vulgui treballar, que no mengi.» Us escrivim això perquè sentim dir que alguns de vosaltres viuen desvagats i, a més de no treballar, es posen on no els demanen. A tots aquests, els ordenem i els recomanem en nom de Jesucrist, el Senyor, que treballin en pau per guanyar-se el pa que mengen.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluç (Lc 21,5-19)

En aquell temps, alguns parlaven del temple, fent notar les seves pedres magnífiques i les ofrenes que el decoraven. Jesús digué: «Això que veieu, vindran dies que tot serà destruït: no quedarà pedra sobre pedra.» Llavors li preguntaren: «Mestre, quan serà tot això i quin senyal anunciarà que està a punt de succeir?» Jesús respongué: «Estigueu alerta, no us deixeu enganyar, perquè vindran molts que s'apropiaran el meu nom. Diran: "Soc jo", i també: "Ja arriba el moment." Deixeu-los estar; no hi aneu, amb ells. I quan sentireu parlar de guerres i de revoltes, no us alarmeu. Això ha de succeir primer, però la fi no vindrà de seguida.» Després els deia: «Una nació prendrà les armes contra una altra, i un regne contra un altre regne. Hi haurà grans terratrèmols, fams i pestes pertot arreu, passaran fets espantosos i apareixeran al cel grans senyals d'amença. Però abans de tot això se us enduran detinguts, us perseguiran, us conduiran a les sinagogues o a les presons, us presentaran als tribunals dels reis o als governadors, acusats de portar el meu nom. Serà una ocasió de donar testimoni. Feu el propòsit des d'ara de no preparar-vos la defensa: jo mateix us donaré una eloqüència i una saviesa, i cap dels vostres acusadors no serà capaç de resistir-la o de contradir-la. Sereu traïts fins i tot pels pares, pels germans, parents i amics, en mataran alguns de vosaltres, i sereu odiats de tothom pel fet de portar el meu nom. Però no es perdrà ni un dels vostres cabells. Sofrint amb constància us guanyareu per sempre la vostra vida.»

▶ Lectura de la profecia de Malaquías (Mal 3,19-20a)

He aquí que llega el día, ardiente como un horno, en el que todos los orgullosos y malhechores serán como paja; los consumirá el día que está llegando, dice el Señor del universo, y no les dejará ni copa ni raíz. Pero a vosotros, los que teméis mi nombre, os iluminará un sol de justicia y hallaréis salud a su sombra.

▶ Salmo responsorial (97)

R. *El Señor llega para regir los pueblos con rectitud.*

▶ Lectura de la segunda carta del apòstol san Pablo a los Tesalonicenses (2Tes 3,7-12)

Hermanos:

Ya sabéis vosotros cómo tenéis que imitar nuestro ejemplo: No vivimos entre vosotros sin trabajar, no comimos de balde el pan de nadie, sino que, con cansancio y fatiga, día y noche, trabajamos a fin de no ser una carga para ninguno de vosotros. No porque no tuviéramos derecho, sino para daros en nosotros un modelo que imitar. Además, cuando estábamos entre vosotros, os mandábamos que, si alguno no quiere trabajar, que no coma. Porque nos hemos enterado de que algunos viven desordenadamente, sin trabajar, antes bien metiéndose en todo. A esos les mandamos y exhortamos, por el Señor Jesucristo, que trabajen con sosiego para comer su propio pan.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 21,5-19)

En aquel tiempo, como algunos hablaban del templo, de lo bellamente adornado que estaba con piedra de calidad y exvotos, Jesús les dijo: «Esto que contempláis, llegarán días en que no quedará piedra sobre piedra que no sea destruida». Ellos le preguntaron: «Maestro, ¿cuándo va a ser eso?, ¿y cuál será la señal de que todo eso está para suceder?». Él dijo: «Mirad que nadie os engañe. Porque muchos vendrán en mi nombre diciendo: "Yo soy", o bien: "Está llegando el tiempo"; no vayáis tras ellos. Cuando oigáis noticias de guerras y de revoluciones, no tengáis pánico. Porque es necesario que eso ocurra primero, pero el fin no será enseguida». Entonces le decía: «Se alzarán pueblo contra pueblo y reino contra reino, habrá grandes terremotos, y en diversos países, hambres y pestes. Habrá también fenómenos espantosos y grandes signos en el cielo. Pero antes de todo eso os echarán mano, os perseguirán, entregándoos a las sinagogas y a las cárceles, y haciéndoos comparecer ante reyes y gobernadores, por causa de mi nombre. Esto os servirá de ocasión para dar testimonio. Por ello, meteos bien en la cabeza que no tenéis que preparar vuestra defensa, porque yo os daré palabras y sabiduría a las que no podrá hacer frente ni contradir ningún adversario vuestro. Y hasta vuestros padres, y parientes, y hermanos, y amigos os entregarán, y matarán a algunos de vosotros, y todos os odiarán a causa de mi nombre. Pero ni un cabello de vuestra cabeza perecerá; con vuestra perseverancia salvaréis vuestras almas.»